

XVII-asis Pilaitės poezijos pavasaris „PAVASARIO DELNUOSE UPELIAI SUŽYDĖJO“ skiriamas Pasaulio lietuvių bendruomenės 70-mečiui ir rašytojo Juozo Tumo-Vaižganto 150-osioms gimimo metinėms

Karolina BIEKŠAITĖ-JEZERSKA, garbaus amžiaus liaudies poetė ir tautodailininkė, kiekvienam Pilaitės poezijos pavasariui sukuria eilių. Į šio sostinės daugiabučių rajono kultūrinį gyvenimą aktyviai įsijungė 1997 metais. Po daugelio metų ji parvyko gyventi į Lietuvą kaip buvusi politinė kalinė, tremtinė. Eiles rašė ir tremtyje, ir martaudama svečioje šalyje – Vakarų Ukrainoje. Nepadeda plunksnos į šalį ir gyvendama Lietuvoje. 2009 metais Vo „Pilaitės bendruomenė“ iniciatyva 85-čio proga išleista Karolinos Biekšaitės-Jezerskos kūrybos rinktinė „Žodis Lietuva sieloje ir lūpose“. Ją pilaitiškiams teatralizuotai pristatė Pilaitės liaudies teatras.

Matau – sugrįžo kregždutės

Jau sugrįžo kregždutės, –
Virš palangės regiu.
Skraido, tarsi žaibuoja
Su rūpesčiu dydžiu.

Aš taip ilgėjaus, laukiau...
Gerai, kad parskridai!
Džiaugiuosi, kad lizdelio
Gimto neužmiršai...

O kiek sunkumų buvo?
Kiek ryžto, kiek jėgų?
Reikėjo didžiulės meilės
Ir nepabūgt audrų!

Kregždutė – mažas taškelis
Tarp beribių skliautų,
Kaip ištvėrė sparneliai,
Iš kur širdžiai jėgų?!

Likęs gimtas lizdelis
Šaukė, kvietė mane,
Meilė gimtam lizdeliui
Su didžiule jėga...

Bus diena, kad ir aš
Tarsi lapas žemėn nukrisiu.
Tu sugrįši, skrajosi, žvilgčiosi į langą,
Bet manęs jau už jo nerasi.